„teggin mis mo kohhus olli, kui ma om-
„ma wennema ello kaitsesin.“ Selle pär-
rast siis ka temma wannem tedda armas-
tas kui üht wenda ja teggi temmale kei-
gesuggust head.

Kui nüüd kaua aia pärrast wanna Herra surri, ja prog Moisa pärris; siis tullid nemmad wodralt maale taggasi, ja noor Herra, kes omma trui Josepile temma truusse palka püdis kättemaksta; pakkus temmale ühr hulga rahha ja ühr priiramato. Agga Josep, kes nüüd jo olli wahhaks läinud, ja wägga moistlik mees olli, tännas tedda selle heldusse eest, ütteldes: „Aus Herra, minna ep olle „midagi teinud, mis ni sure palka wäärt „olleks: mis ma teggin, se olli mo koh-„hus tehha, ja minno keigesurem polk „on, kui teie minno tenistusega rahhul „ollete. Pealegi, mis minnosuggune „mees

„mees prii-ramatoga peab teggema?
„Küllap näikse Jummal parrago, mis-ug-
„gust ello pri-ramato mehhed sagge-
„das aiawad, ja missuggust otsa nem-
„mad winaks nähwad. Agga kui teie mul-
„le tahhate ühr heldust tehha: siis andke
„mulle sedda lubba, et ma woin omma
„wenna igga omma suggulaste keskes,
„rahholiste teie wallitsusse all ellada, ja
„enneše säddant römustada, nähhes, kui-
„da teie käsi hästi käib, ja kuida teie lap-
„sokesed ülleskaswawad; et ma neile
„woin juttustada, mis hea wannem teie ikka
„minno wasto ollete olnud ja kuid“ —
Temma tahtis weel ennam konneleda, ag-
ga pissarad tousid temma jälm sse sedda
römo mötteldes, ja lämmatasid temma
könned. — Moisa wannema sudda uks
sest erdaks, ta hakkas söbbra wisi Josepi
käest kinni, waris tükki aega üksi jälmi tem-
ma peale; Josep kuiwatas silma-nartsoga

)(om-